

Neviim (prophètes) - Cephania

Chapter 2

- 2,1 התקוששו, וקושו--הגוי, לא נכסף.
- 2,2 בטרם לדת חק, כמץ עבר יום; בטרם לא-יבוא עליכם, הרון אף-יהוה--בטרם לא-יבוא עליכם, יום אף-יהוה.
- 2,3 בקשו את-יהוה כל-עגיו הארץ, אשר משפטו פעלו; בקשו-צדק, בקשו עוה--אולי תסתרו, ביום אף-יהוה.
- 2,4 כי עזה עזובה תהיה, ואשקלון לשממה; אשדוד, בצדקים יגרשוה, ועקרון, תעקר. {ס}
- 2,5 הוי, ישרי חבל הים--גוי כרתים; דבר-יהוה עליכם, כנען ארץ פלשתים, והאבדתיך, מאין יושב.
- 2,6 והיטה חבל הים, גות כרת רעים--וגדרות צאן.
- 2,7 והיטה חבל, לשארית בית יהודה--עליהם ירעון: בבתי אשקלון, בערב ירצון--כי יפקדם יהוה אלהיהם, ושב שבותם (שביתם).
- 2,8 שמעתי חרפת מואב, וגדפי בני עמון--אשר חרפו את-עמי, וגדילו על-גבולם.
- 2,9 לכן חי-אני גאם יהוה צבאות אלהי ישראל, כי-מואב כסדם תהיה ויבני עמון בעמרה, ממשק חרול ומכרה-מלח ושממה, עד-עולם; שארית עמי יבזום, ויתר גוי יגלום.
- 2,10 זאת להם, תחת גאונם: כי חרפו וגדלו, על-עם יהוה צבאות.
- 2,11 נורא יהוה, עליהם, כי כזה, את כל-אלהי הארץ; וישתחוו-לו איש ממקומו, כל איי הגוים.
- 2,12 גם-אתם פושים, חללי חרבי המה.
- 2,13 ויט-ידו על-צפון, ויאבד את-אשור; וישם את-ניגוה לשממה, ציה כמדבר.
- 2,14 ורצו בתוכה עדרים, כל-חיתו-גוי--גם-קאת גם-קפד, בכפתריה ולינו; קול ישורר בחלון, חרב בסף, כי ארזה, ערה.
- 2,15 זאת העיר העלזה, היושבת לבטח, האמרה בלבבה, אני ואפסי עוד; אין היתה לשמה, מרצץ לתיה--כל עובר עליה, ישרק וינע-ידו. {פ}